Dialog⁹ in defensionem poetices:

Ad Libellum.

I liber ⁊ nitidas celerem te confer ad arces.
Presulis: ⁊ docti principis ante fores.
Quid dubitas ne te tetrice discrimina frangant
Turbe: vel rigidi probra supercilij:
An scombris tunicas renuis: thuriqz cucullos:
Pascere vel scabras sordidulus tineas.
An te difficiles remorantur cardine postes:
Nulla mora est: licet hinc officiosus eas.
Non est qui ignauos tencat foueatqz clientes.
Gaudeat aut vastis turgidus agminibus.
Quin potius sanctos illic mirabere mores.
Nec qui difficilem se tibi prestet erit.
Uerum vt sacratis primum tete vultibus offers.
Concidis ⁊ docti flaminis ante pedes.
Excipiet pronum castis ampleribus: Inde
Perleget: ⁊ docto pteget ingenio.
Dum tamen a sacris manibus tractabere: presens
Ista velim memori pectore verba feras.
Dant alij fului certatim dona metalli.
Gemmas ⁊ tyrio vellera tincta fuco.
Concretas glacies: massyllaqz robora: ⁊ orbes
Raraqz Erythrei munera queqz soli.
Iste per eriguo tibi me properauit honore.
Iussit ⁊ insignem nominis esse tui.
Quod licet eriguum testetur muneris auctor.
Addidit ast mentis pignora firma sue.
I liber ⁊ nitidas celerem te confer ad arces.
Presulis: ⁊ docti principis ante fores.

Augustinus Morauus Olomucēsis. R. D. Joanni Episcopo Uratislauiensi. S. P. dicit.

NOn inutilez a' maioribus nostris consuetudinē obseruatam inuenio Presul Reuerēdiss. ⁊ a Platone illo diuinissimo in posteros etiā traductā: vt si res aliquas ꝑ varietate diuersa qñqz opinantiū ꝑtractandas forte susciperēt: sermonib⁹ eas siue dialogis qbusdā potissimū cōmitterēt. Ut dū i eis varie interlocutoꝝ repeterent̄ snīe: erueret̄ mox aliqd qd̄ sibi solers lectoris ingeniū nō aliter quā ex vberiore quodā litteraꝝ penu depromeret. Sic idē Plato cō Socratē illuz oīum sapientissimū cū phedro Gorgia vel Thymeo varijs de rebus disputantē in libris suis introduceret: ita validis vtrobiqz rōnibus dissertabat: atqz ita rcz ip̄am oī ex parte munitā relinq̄bat: vt difficile intellectu foret: in quē finē sua ipse opinione euaderet. Sed quorsum ista inqes? Quū nouissimis ijs dieb⁹ Presul Reuerēdissime ꝑ veteri patauini gymnasij more legēdi officio doctorib⁹ nr̄is vindemiādi gr̄a indiceret̄: fieretqz ob eam rem in studijs nostris intermissio quedā: Repetere mox mecuz ipse cepi Censorij illi⁹ Catonis sniam: Non min⁹ ocij q̄ negocij rōnem esse reddendā: tanq̄ scz ⁊ ociuz ip̄m aliqd in se honesti laboris ꝯtineat. Quū itaqz animū meū in varias cogitatiōes distraherē. Quodnā videlz mihi in hoc studioꝝ meoꝝ tyrocinio exercitationis gen⁹ obeundū interī foret. Nihil mihi vtilius visuz est: quā platonico illo īstituto ad id genus scriptionis me cōferre qd̄ nō min⁹ eruditiōis cōtineret: quā leporis: faceciarū: ⁊ salis: vtpote qd̄ quotidiani ſmonis formulā: ⁊ affectuū qualitate effingeret: ⁊ Adagijs dicterijs ⁊ iocis nō secus ac florib⁹ quibusdā amenioribus lasciuiret. Id ip̄m itaqz vt ad ipsius etiā originis ei⁹ rōnem vnde id emanasse dixi instituerē: talem mihi potis-

simum materiã deligere volui: quã ita effingerẽ tandẽ: vt
quẽadmodũ platonicis illis dialogis: sic sermonib⁹ etiaz
istis qđ sibi ꝓuidus lectoris anim⁹ eliceret, relinqueretur.
Quis nãqz tam cecus est q nõ videat qbus mõ impitiorũ
latratib⁹ preclarũ poetices institutũ premat? Quis rursuz
ita improuidus: q varias etiaz Empericorũ fraudes: q̃ in
curãdis corpibus hũanis passim emergũt: nõ aĩadnertat?
Proinde nullũ sani⁹ consiliũ restabat: quã lepida quadã
ꝯcertatione ⁊ poetice dignitate asserere: ⁊ recriminatione
quadã reciproca quatenus Medicine studendũ foret non
obscure similiter declarare. Ueruz eniuero quũ diligẽtius
ipse mecũ ꝑtractarẽ: cui nã istud qualecũqz libelli est nũcu
parez. Uariosqz ob eam rem cum Germanie principes:
tum Boemie etiam Pãnonie Morauie ⁊ Slesie qbus
aliqua bonarũ litteraꝝ ⁊ antiqtatis cura videret repeterẽ.
Tu mihi preter ceteros Presul reuerẽtissime occurristi:
apud quẽ lr̃e Romane hac tẽpestate nr̃a tanq̃ domiciliuz
quoddã sibi ꝯstituisse vident. Omitto eni res tuas p̃clare
cũ domi tuz foris gestas: ommitto quãta Modestia Do-
ctrina Sanctitate ꝑ tua pontificia ptãte: apud Lauãtinos
olim: nũc ãt in sacratissima Uratislauiẽsi Katedra excel-
lueris (hec eni alterius tp̃is dictionisqz existimo) vel ob id
maxie qđ ea tibi cũ multis cõmunia putẽ: At litteraꝝ peri
tia: multarũqz optimarũ disciplinarũ cum dignitate fasti-
gium: tantũ in te splẽdoris supadiecisse vident: vt non te-
mere qs iudicauerit rerũ ne abs te bene gestarũ gloria: an
lr̃arum gr̃a supior existimãdus sis. Accessit cõsilio: qđ cele
berrimo huic patauino gymnasio: ex quo hec nr̃a quãtula
cũqz sunt ꝓdiere: ea aliqñ cũ laude p̃fueris: vt modestie cõ
silio liberalitatiqz tue: qbus id amplissime cumulasti: ꝑpe
tuo se debere fateat. Nãqz se abs te adhuc obseruari: vel
eo etiam argumẽto colligit: Quod Henricũ cõsobrinum
tuũ: rare indolis adolescentẽ: mihiqz beniuolẽtia ⁊ amore

mirifice cõiunctũ: sinui suo fouẽdũ instituendũq; credideris: nil tibi iucũdius ratus quã si (qm̃ adesse ipe nõ vales) vel eo saltẽ exprimerere. Has itaq; lucubraciũculas nr̃as noi tuo nũcupatas: serena frõte (sicuti oia soles) p̃sul Reuerentiss. excipito: nõ vt eminẽtie tue cõdecens aliqõ munus. Sed qõ is mihi visus sis: cui tanq̃ palatino cuidam Apollini ingenia tẽporis nr̃i oia cõmittere se debeãt: vt q̃ obscura alias viderẽtur: ex te ⁊ lumẽ capiãt ⁊ auctoritatẽ: ⁊ quod precipuũ est: sub tuo etiam presidio ab imperitior̃ morsibus tute ⁊ secure cõquiescant. Non eni sum nescius eas (vt pleraq; oia) imperitiorũ latrat⁹ effugere oino nõ valere: vtpote vbi Empericorũ nostrorũ causam cõpares multi suscipiẽt. Eos tñ tãti existimẽ oẽs: vt quicqd in me p imprudentiã ⁊ inscitiã iactauerit inertis cuiuspiã atq; ignaui homis ineptias putẽ: dũmodo exactissimo iudicio tuo vtcũq; probari se sentiãt: Quid est si obscuri quidã tenebriones p liuorẽ acerbius eas inclamẽt. Vale p̃sul doctissime. Ex gymnasio patauino Idibus Nouẽbribus.

Laelius Augustinus Bassareus. Interlocutores.

LAE. Salue Augustine. AV. Hem quãe opta te qui mihi seculũ absuisse videbare. LAE. Nũ quã tamen tam oportune: quin adueniẽs inter Musarũ choros te occupatũ inueniã. Vel eniz vsq; adeo nullã animo tuo intermissionez dare cõstituisti: nisi earum fontis omẽs helicona deniq; totum exorbeas. AV. Quidni istuc inq̃? Quid eni iucũdius quã id ipsum ocij qõ honestis laborib⁹ p̃ceditur inter hec studia p̃sumere. Et duras animi solicitudines: easq; curas q̃ interagẽdum incidunt: Lepido isto fabellarũ oblectamẽto emollire: LAE. At qui grauioribus id agẽdum putez: ⁊ que institutioni humane aliquatenus cõducerent. Quid eniz mihi

afferet vel Thypheus vel Rhetus? Quid Eurystheus
pelops Daphne hyppodame? Quid Minos ⁊ Rhada
manthus? Poetarũ ⁊ pictorũ (vt Cicero dicebat) portẽ-
ta quedã. Num enĩ moueat quenq̃ qõ triceps apud infe-
ros cerberus fingat? Cociti fremitus: Transuectio Ache
rontis Mento summã aquã attingẽs: siti enectus Tãta-
lus? AV. Quasi vero ea que poete iucũdo isto figmentorũ
inuolucro obtexũt: ita oĩs rõnis exptia existimes: vt preter
verborũ lenocinia: nihil humane institutioni relinquant?
LAE. Ita prorsus existimo. AV. Videris de optimis inge
nijs male meritus: qui putes tot p̃clarissimos homines:
vigilias suas ⁊ cõtinuas animi cõtentiones ad solam volu
ptatem retulisse. Neqz hec preterq̃ oblectandis auribus
tanto labore concinnasse. LAE. Quapropter vt de ijs for-
tiorem palestrã ingredi liceat: a Musis hisce tuis aliquan
tisper te reuoca. Nam ⁊ ratiocinabimur liberi?: atqz hãc
nos prouinciã insumpsisse: vel ipsa sententiarũ disparitate
nõ nihil iuuerit fortasse. AV. Recte censes. Nanqz ⁊ ipse
id genus certaminis non vnq̃ detrectandũ existimaui. Ex
eo enĩ cum veritas eruit tum infirmiora alias ingenia hoc
tanq̃ tyrocinio in vires suas validius animãtur. Verum
quoniã in tãta insultantiũ hoĩum frequẽtia vix euenire pos
sit vt libere mẽte ⁊ viribus alterutro cõcertemus: quẽ enĩ
populares he turbe intra sese cõsistere pmittant: tuarum
partiũ fuerit: locuz huic nostre disputationi cõmodum de-
ligere: in quo indiuiduo cõtubernio philosophemur pari-
ter: ⁊ ex ipsa loci amenitate: larandis post animis nõ nihil
etiam indulgeamus. LAE. Idipm scilz querebã: Maxi-
me vero qõ amicũ quẽdam tuũ suscepisse te viderim: ho-
minem vt videre tum mihi visus sum haud inuenustulũ:
⁊ vt ex vultu ipso cõiectari licet: nec illepidũ sane. Sed no
stin pomeriũ illud: quod pone diue Magdalene phanũ:
paululũ in meridiẽ flexu deriuiũ Medoaci orientẽ versus

recta transmittit. AV. Optime. LAE. Hoc mihi preter ce
teros amenius visum: vbi ⁊ loci opacitas: ⁊ aque lene de=
currentis adlapsus: nos cõmodum inuitet. AV. Ut lubet
inq̃ ceterũ quom habitiore sis corpore: ⁊ vẽtre aliquãto p
iectiore. Vereor ne intereũdum (longiuscula enim via est)
tibi noue aliquid molestie inferas. LAE. Atqui Mirmici=
no (vt aiunt) gradu: facile idip̃m quicqd est itineris supa=
uerimus. Quod si me ea quã dicis corporis mole defatiga
uero: teip̃o pro Scipione vtar. AV. Ut voles facito. Sed
eccum amicus noster dum pgredimur opportune adpro=
perat. LAE. Ille ne quẽ nudiustertius ex itinere venientem
suscepas? AV. Ille scilicet LAE. Tertiatos gradiũ passus
vt iam timeam si hũc associemus id quod de me veritus es
medio vie spatio deficiat. AV. Nugaris. Salue bassareu.
BAS. E caupona recta descendo. AV. Quin virum hunc
salutatũ accedis? BAS. Ita est pfecto quod aiunt. Nihil
fortuna rennuẽte posse homini satis dextrũ accidere. Nã
qz ego dum lautioribus hodie cibis aqualiculũ meũ sagi=
nare discupio: atqz ob id ad cauponẽ quendam (quem dij
deeqz pdant) famigerabilis diuerto: exiguo iure carniuz:
coqz macro atqz insipido: famẽ intolerabilẽ cõpescere co=
gor. LAE. Res suas agit: sine se e patinis ⁊ ganeis expedi
at atqz idip̃m vini qõ exhausit tantisper exhalet'. Nos ne
hic hora p̃tereat: ad constitutũ locum vt cepimus ptenda=
mus. Placet consiliuz? AV. Immo vero pplacet. Tu tũ
Bassareu vti soles lẽtius: nec nisi ptentato passu cautius
subsequere. BAS. Desine adhortarier. Nam me ne La=
das quidẽ pedum strenuitate vicerit. AV. Bene nobiscũ
actum Leli. Ex quo enim domo excessimus: atqz cogitabũ=
di pari vterqz silentio in varias cogitatiões distrahimur:
idip̃m qõ superat vie iam pene cõfecimus. LAE. Ita hercle
factũ. Ecce eni ad manũ pomeriũ. AV. Istud ne ad leuã?
LAE. Istuc ipsum. AV. Longius id posituz existimaram.

LAE. Hoc est qd̄ vides. Uerum hanc arborē aspice. AV. Admonere me videris platani illius: quaz in phedro suo diuinus ille Plato disputatione Socratis adprime illustratam reliquit. Nam ⁊ opacitas est eadē: aquula subter labens nō minus huic q̄ illi fecūdioris fomēti suppeditat. LAE. An ne hic quiescendū putas? AV. Maxime: talia si quidez loca ingenio ⁊ musis vehemēter accōmodata iam pridem exptus sum. LAE. Percōmode mihi modo mediussidius Musarū memoriā subijcis. Id eni erat cur id te potissimuz loci subire voluerim. Enitar eni Psaltrias has aīo tuo si non excutere oīno: at magis magisqz indies exosas efficere. AV. In ea scz cōtinue sentētia pstas: vt me minus recte poetice addictū existimes. LAE. Incōsulte ꝓfecto. AV. Cur istud? LAE. Quod fabulones nescio quos legēdo: honestiora studia contēnas. AV. Nescio que honestiora ista studia existimes: vt earū vel dignitate vel elegantia: inuisam mihi tātopere poeticen efficias. LAE. An vero nō honesti⁹ foret si Medicine poti⁹ q̄ ijs nugis incūberes? qua nihil qd̄ sciam a dijs immortalib⁹ vel salubri⁹ vel melius generi hūano cōcessum existimo: cuius etiaz vt originē primā reticeā. Qualiter aut ab Apolline inuentā dicant. Uel Esculapio: quom Tyndarida reuocauisset. (Nolim eni fabellis hisce auctoritatē aliquā huic arti captasse me iudices.) Nōne diuinū id mun⁹ existimari vel hoc vno argumēto pōt? quod quom varijs casibus siue natura siue violentiori aliquo fato simus expositi: hoc tñ singulari ac vnico presidio: ⁊ vitam vindicem⁹ Morbos fallamus. Ac ne quid eorū accidat: longe etiā nos ante p̄muniamus. Taceo quot p̄clari viri i ea effloruerint: ⁊ quātus suo cuiqz tpe honos impēsus. Inter q̄s hypocratē Esculapium: Podaliriū: Machaona: Pytagorā: samiū Demochritū: Abderiten: Apolloniū: Glautiam Gallenū. Nōne tpibus nostris: vniuersa hec patauina ciuitas: mi-

serabilem Petri leonis exitū nō secus ac cōis cuiusdā parentis ingemuit? Cuius virt⁹ vel ex hoc insignis erat: qd nullius vnq̄ curā suscepisse visus sit: q se diligētia ei⁹ vel restitutū: vel examussim refectū nō p̄dicarit. AV. Nō sum nescius quāta in existimatione apud veteres prisci illi⁹ scī hoīes: hec ipsa medicinalis scīa semp sit habita: vt q ⁊ inuentores ei⁹ dijs primū assignauerint: ⁊ quom p̄scrutādis secretiorib⁹ nature rebus vigilantius incūberent: nulli tñ impēsius studendū arbitrabātur: quā illi ex qua vnicū (vt dicis) ac singulare mortalib⁹ presidium cōstaret. Uiguerunt tum temporuz bñficio clara ⁊ sincera ingenia. Neqz gloriosius existimabat̄ qnicq̄: quā id qd quisqz multa ⁊ cōtinua exp̄ientia didicisset: in cōem veluti cām: mira animi sedulitate impēderet. Uerū quom ea res mercēnario tandem q̄stu agi cepta est: quā rem a protideo quodā Silimbrie nato: emanasse ferunt primū. Quid porro de ea sentienduz sit: nō intelligo nisi hos quos olim salutis hūane auctores habuim⁹: in cōem humani generis pestez ⁊ p̄niciem quodāmodo trāsijsse. Neqz enī dubiū est (vt p̄clare Seneca inqt) oēs istos famā nouitate alique aucupātes: aīas statim nostras negociari p̄iculis nr̄is discere exp̄imēta p singulorū mortes exp̄iri. Hinc ille circa egros misere sententiarū concertationes: nullo idem cēsente: ne videat̄ assertio alteri⁹: quū sit periculū in nullo mēdacio maius. Hinc illa infelicis monumēti inscriptio: turba se medicoꝝ perijsse. Quinetiā quū hoīem interficere capitale sit. Medico tm̄ hoīem occidisse summa īpunitas est. Quāto igit̄ sapientius sibi egyptii ꝯsuluisse vident̄: apud quos ita distributos medicos Herodot⁹ refert: vt singulorū morboruz essent medici: nō pluriū. Alij enī ocularij sunt: curādis tātummodo oculis cōstituti. Alij capiti. Alij dentib⁹. Alij alui p̄tibus. Alij morbis ocultis: vt duz singuli exequunt̄ qd suū est: min⁹ atqz minus op̄ibus suis fallātur. Adde:

oēs fere etatis nr̄e medicos Astrologie ignaros: q̄ tñ si vl̄
Appollodorū Albunasarē vel Gallenū audias medicis
adprime necessaria dignoscit̄ Siquidē medicine atq; diui
nationis (vt Macrobius meminit) ꝯsociate sunt discipli
ne. Nam medicus vel cōmoda vel incōmoda in corpe fu
tura p̄noscit sicut ait Hyppocrates. Oportet medicū dice
re de egroto.
idest q̄ sint q̄ fuerit queq; mox futura sequētur. Qd̄ diuina
tionis est ꝓprie. Et alibi. Qui v̄o (inquit) ea q̄ de re altis-
sima tractauim⁹ rata tenēt. Norint Astrologiā Medicie
nō minimā esse ꝑtem. LAE. Queris sicuti video: vt Astro
logos istos quos alias etiā abs te cōmēdari audio: quēad
modū poetas mēdaces etiā coarguā? AV. Nihil moror:
dūmodo id etiā de medicina cui⁹ hanc ꝑtem esse audisti:
facias. LAE. Alia Astrologie ⁊ alia Medicine rō est. AV.
Neq; istud inficias eo. Attamen si astrologiam huic adi-
mas: nullius sane medici pharmaca expetiuero. Nā qua
liter ea rite dispēset: q nōmodo egritudinis: sed ne tp̄is q
dem quo ea exhibere debeat rōnem obseruet? LAE. Qd̄
tēpus ais? AV. Quod hyppocrates ⁊ alij obseruatiōe sy-
deruz ⁊ lune potissimū obseruandū p̄cipiuunt: vtpote. Si
bilis atra medicina aliqua euacuāda sit: vt luna cū venere
Si flaua vt eadē cum Joue. Si pituita vt eadē cuz Sole
vel Marte radiatiōe vel occursu ꝓpicio cōsentiat. Ita tñ
ne aliquē istoꝝ cui luna occurrit: vl̄ retrocedere in circulo
epicicli sui accidat: vel radijs solairb⁹ aduri. Quid dicaz
de dieb⁹ ijs quos Celsus Crisimos: Decretorios La-
tini: Neoterici v̄o nr̄i Creticos vocāt? Anvero certā eoꝝ
rōnem hr̄e poterunt q cursum lune ex quo eos cōfici certuz
est ignorēt? Cornelij Celsi ista sunt verba. Est aūt alia ēt
de diebus ipsis dubitatio: qm̄ antiqui potissimū impares
seq̄bantur: eosq; tanq̄ tunc de egris iudicaret̄ Crisimos
noiabant. Hi erāt dies Tertius Quintus Septim⁹ No

nus Undecim⁹ Quartusdecim⁹ Un⁹ ⁊ Uigesim⁹. Ita vt summa potētia septio: deinde quartodecio: deiude vni ⁊ vigesimo daret. LAE. Ita snia ista tua: oē id quicqd vsq̄ medicorū est: hūano ꝯsortio excludis: vt qd olim plato de poetis tuis censuit: id tu mō de medicis recti⁹ fore dicas. AV. Tanq̄. s. si id eis accidat: inauditū quoddā piaculuz admissuz autumes? LAE. Ut lubet inquā. Nunq̄ id mihi tñ ꝑsuaseris: huiusce ꝓfessionis hoibus talē vnq̄ ignominiaz inustā: vt vrbib⁹ ꝓpulsandi (quēadmodū poetis olim tuis accidit) decernerent. AV. Mitius vt par est tecū agere instituerā. Sz quom ea bile i poetas vsqz feraris neqz aliqd ea in re tempes: idip̄m teli qd in me librabas: in te ip̄m validi⁹ detorsero. An nō legisti vnq̄ a. M. Catone cēsorio illo: Medicos cū sua medicina vsqz adeo reprobatos: vt eos nō vrbe solū: sz tota penit⁹ italia summouerit: quom eos (diligēti⁹ q̄so ausculta) nō sanitatis artifices: sz hoīum carnifices diceret. LAE. Audio. AV. Uerū qd platonē obijcis videt platoni id qd. C. Scantinio ferunt: accidisse quondā. Hic enī quū aduersuz pedicones rigidā ad modū legē dixisset: ea q̄ in multos p̄marij etiā ordinis animaduersuz fuisset illata vi filio Marcelli: sua ip̄e lege dānatus est: Ita plato noster quū hac districtione in poetas aiaduertēdum cēsuisset: ea ꝑte poeta inuētus est: q̄ vir hoī soluto: ne dicā philosopho: ⁊ ei rigido atqz cēsorio cōueniat Pretereo q̄ vl' de Astra puero vl' i Alexi phedrūqz ꝓluserit. Lōgius id eni foret. De agathōe ⁊ dyone quodā siracusano: ꝑstrinxisse suffecerit quedā de agathōe hec suauia inqt dans agathoni. Aiam ipse in labra tenebā. Egra eni ⁊ ꝓperās tanq̄ abitura fuit De dyone v̄o ista ciuib⁹ ingenti in p̄ria laudate iaces nūc q insanū me aī reddis amore dyon. Sed grece id melius. LAE. Itaqz medicinā oēm reijcis? AV. Nequaq̄ si eam finib⁹ certis: ⁊ ad moduluz quendā debitū reuoces. LAE. Quo pacto? AV. Ut Ascle

piadē olim fecisse ferunt. Is enī vt prōpto ad oia erat inge
nio medicinā oēm ad quiqz potissimū: q̄ sibimet quisqz p̄
stare posset: reuocasse dicit ad abstinentiā cibi potus ⁊ ve-
neris fricationē corpis: ⁊ ambulationē modestā. Preterea
vero si qd accideret: id fato dandū. LAE. Modicis hāc ni
miuz terminis claudis. AV. Quin ergo Quintilianū au-
dis. Aspicite (inquit) maiorē ptem generis hūani: ⁊ si me
interroges illā inq̄ robustiorē. Illā adhuc in prima reruz
veritate viuentē. Nullos artis hui⁹ nouit antistites. Ne
qz min⁹ tū bellorz vulnerib⁹: morborūqz medet icursib⁹.
Non disputationū vanitate solers: sed expimētis. Si fra
gilitatē mortalitatis incertosqz velim⁹ existimare casus:
tm̄dem piculi hz ois eger. Uidim⁹ frequēter ad vitā post
cōclamata supma redeūtes pleriqz cōualuerūt negligētie
bono. Et subdit: put igit in nos plura seu rariora de ter-
renis seminib⁹: celestibusqz coierūt: ita vel duramur taci
ta rōne vel soluimur. LAE. Incōstanter admodū mihi lo-
qui videris dū medicinā mō laudes: mō vero vt pniciem
quandā reijcias. AV. Nil temere dictū quin etiā si recte
aiaduertisti qcqd in eo vel enunciatū aspius vel graui⁹ di
ctum: i Empicorz id potissimū: nō medicine rep̄hensionē
tēdebat. Neqz enī tam vecors sum: vt tam diuinū btm̄qz
inuentū vsqz quaqz reijciā. Cui⁹ obsuatiōe: moderataqz
custodia: p id qd̄ greci dietā vocant: ⁊ corpa corroborent:
spūs rēficiāt: ⁊ si qd mēbris pestiferū innascat: puida cu-
ra consopiat atqz sedet. LAE. Ita. s. pedetētim pducēdus
eras: vt sic tandē in sniaz meā cōcederes. AV. Et pedib⁹
ēt (qd̄ aiūt) si tū nō aliud ab isto sentias. LAE. Nō aliud
inq̄. Uerūtamē ne intēto semp aio: ocio nro plus q̄ opor
tet tribuam⁹: opepreciū existimo: anteq̄ de poetica aliqd
disseram⁹: qd iste amic⁹ nr ea in re sentiat: interea simul
pquiramus. Ita enī ⁊ ais nris aliquātisper indulserim⁹:
⁊ ad ea q̄ dicturi sumus latiorē nobis prouinciā apiemus.

AV. Probe cõsulis dãda siquidẽ est oibus in rebus ĩtermissio quedã: ne plus q̃ cõueniat desatigati: ad ea que in reliquũ tractãda sunt ibecilliores reddamur. Nam ⁊ plãte quom modicis alãtur aquis: quã multis suffocãtur. Eodem mõ animꝰ quom mediocri vegetet̃ labore: sub nimio demersus opprimit̃. Sz heus tu Vallari venustule noster talem ne (amabo) qualẽ Lelius affirmat medicine operã impendendã censes? Anne potius ad ea pauca q̃ ex me audisti: reuocanda? Bononie eni ea studia imp̃mis vigere dicunt̃. Et habitus iste tuus oi ex ꝑte ruber: te nobis (nisi fallimur) medicũ ꝓdit. VAL. Aĩaduertite igit̃ (qm̃ ita ꝯstituistis) ⁊ ab ore meo diligẽtius cũcta pẽsate Bononiense solũ: cũ ex multis p̃claris rebus: tum ex eo vel maxime singulas Italie ciuitates facile supat. qd̃ in eo tãta Liberi copia inueniat̃ tãta obsoniorũ oĩum varietas: vt quom singule vrbes singulis aliqbus dotibꝰ illustrent̃: Bononia ab oĩbꝰ peculiari deuerbio terra piguis ⁊ fertilis dicat̃. Pre tereo cenas splẽdidas: ac lauta repocia. Apicianasqz illas offulas: q̃ quotidiano illic munere apparãtur: ⁊ qbus tãq̃ ad saginã inuitabamur quotidie. Nam ea etiã loci ẽ amenitas: ea liberioris celi clemẽtia: vt si aliqd ad voluptatez addere velis: nõ inuenias. Quare nõ est cur ei hãc vrbem vr̃am aut vini terrisqz copia aut loci amenitate opponatis. Tantũ eni abest vobis hac in re assentiar: q̃tum in vtraqz versatus: singula hec ꝓprio ꝑiculo cognoui. AV. Fornix tibi ⁊ vncta popina: incutiũt vrbis desideriũz video. VAE. Mẽtior at si qd: merdis caput inquner albis Coruorũ: atqz in me veniat mictũ atqz cacatũ. Julius: ⁊ fragilis pedacia: furqz Voranꝰ. AV. Quã velim iurisiurãdi istius reus inueniare: ꝑnicies vnica: ⁊ tempestas baratrũqz macelli. LAE. Ingenue hec amico mediusfidiꝰ. Sz verũ est ꝓfecto qd̃ dicit̃: ⁊ de quo Crassus semel in vita risisse fert̃ similez hñt labra lactucã Asino carduos comedẽtẽ. Hic eni quũz

de medicina cõsulitur de patinis ⁊ cocis (qbus totus ĩmer
sus est) nescio qd cõminiscitur. AV. Quin ergo ad institu-
tum potius nostrũ reuertimur: ⁊ vel irrisaz abs te tantope
poeticen: iam tandez etiã adorimur? Volo siquidẽ añ oia
cũ Musis meis in grãm redeas: atqz id gen⁹ hoĩum q ꝑ
claro hoc munere afflãtur: nõ secus ac oracula quedã suspi
cias. Res eniz (vt Plato ait) Leuis volatilis atqz sacra
poeta est. Neqz poetica prius canere põt: q̃ deo plenus: ⁊
extra se positus. LAE. Bene extra se positũ diristi. Neqz
eni mõstra huiuscemodi theatris ac senis quisq̃ vnq̃ ꝓdu
ceret nisi extra se positus sibiipsi minime cõstaret. AV. Rẽ
oẽm ordine cognosces. Dabis te tũ mihi hodie: atqz tan
tisper rõnibus meis e cõtrario occurres: vt quãqz efficatio
rem existimaueris. Scio nãqz quantus in clippeum assur-
gas: ⁊ quo turbine (vt Marco ait) torqueqs hastas. LAE.
Perge vti cepisti. AV. Si veterũ monumẽta recẽsere mi
hi anim⁹ esset o Celi: atqz vt etatib⁹ singulis ꝑclara mor
taliũ ingenia efflorueruũt. Nihil vnq̃ expetibilius: Nihil
ꝑciosius: Nihil deuiqz sancti⁹: diuino hoc munere fuisse
ostenderẽ. Quid eni (ꝑ deos ĩmortales) admirabili⁹ quã
mẽtes nr̃as tali qñqz vehemẽtia exurgere ita cõcitari. Ita
diuino quodã furore corripi: vt dũ calore isto inflãmati vi-
res ꝓprias egredimur: nil aliud quã organa q̃dazz nos dijs
ĩmortalibus ꝑstemus? Ob hãc eni cãm (vt idem inquit)
Deus nobis mentẽ surripit: vt nobis tanq̃ mistris vtat:
oraculorũ nũcijs: ⁊ diuinis vatib⁹ pspexerat id scã illa ⁊ ꝓ-
petuo venerãda antiqtas: atqz ob id nil sibi gloriosius du
cebat: nihil antiquius quã preclaro hoc munere afflatos:
multiplicib⁹ certatim ⁊ p̃mijs ⁊ honorib⁹ eueheret. Dicẽ
te Nasone nr̃o: nõminus vere quã elegãter Cura ducuz
fnerãt olim regũqz poete p̃miaqz antiq magna tulere tho
ri sanctaqz maiestas: ⁊ erat venerabile nomẽ Vatibus ⁊
large sepe dabãtur opes. Quin ⁊ Alexãder ille macedo:

(vt vel pauca ex multis referã) iter ditissimã Darij regis
suplectilem: quũ loculũ qñqz p̃ciosissimũ vnionibus ⁊ gẽ-
mis inuenisset: tantã p̃claro huic muneri venerationẽ cõte
status est: vt in eo libros Homeri reponi voluerit cõgruũ
iudicãs p̃ciosissimũ hũani ingenij opus: tali potissimũ scri
niolo seruãdũ idem. Quũ Thebanã ciuitatẽ: Pyndaro
poete Lyrico cunabulã: excinderet: familie poete ac pena
tibus parci p̃cepit reuocãs: oraculum quondã Apollinis
Archiã tanq̃ scelestũ ⁊ ꝓphannũ increpauisse: qd̃ poetaz
Archilochũ interemisset. Sed grecis qd̃ imoror? Nõne
Maroni nr̃o nõ summus honos apud latinos impẽsus?
Cuius poema quom in theatro recitaret̃: tanto plausu ex-
ceptũ est: vt ei populus Romanus assurgeret vniuresus:
ac p̃ñtem eũ atqz spectantẽ: nõ secus ac Augustũ venera-
tus sit. Exuberabat enĩ ex nudãtis leticie magnitudo: ne-
qz intra pectoris latebras cõtineri aliquo pacto valuerat:
quin ita sese effunderet: vt mẽtibus cuiusqz carmis vehe-
mẽtia altius insedisset inumerabilia mihi sane exẽpla sup-
peterẽt: qbus dignitatẽ poetices aduersuz te iure tueri pos
sem. Quas tñ vel ob eam rem maxie p̃tereo: qd̃ inconptũ
mihi adhuc sit: quorsuz rõnis tue qbus tantope poetice in
fensus sis: ꝑtendant quapropter ne lõgiori istec ꝓloquio:
patrocinia q̃daz dissicultatis struere me putes: aut ea quo
uismodo in ostentationẽ loquacitatis iactare: animũ mihi
tuũ omnẽ aperies. Eo siqdem pacto ⁊ rem ip̃am tractabi
mus liberius: ⁊ oẽ id qcquid argumentorũ fuerit: facilius
depromemus. LAE. Semel atqz iterũ audisti stultũ mihi
videri id genus hominũ cõminiscendis solũmodo ijs nu-
gis: tantum operarũ nequicq̃ insumsisse. AV. Quid si id
medici tui faciunt? LAE. Ut ⁊ ipsi mendatioꝝ cõcinatores
sient? AV. Ita. LAE. Nunquã id ostendes. AV. Immo
vero fncile. LAE. Nunq̃ hercle. AV. An hec mõstris si-
milia nõ sunt Theophrastũ (vt plinius scribit) credidisse

herbã quandã esse: cuius cõtactu illato a pico: exiliret cu-
neus a pastoribus arbori ipactus: Xanthũ etiã in historia
sua tradidisse: occisum Draconis Catulũ: herba quadaz
quã Hablym notat morte reuocatũ. Eadẽqz Tylonẽ ẽt
quandã quẽ draco occiderat: vite ⁊ sanitati pristine restitu
tum: LAE. Quid tuz si ea fabulosa sunt: qõ tũ nequaq̃ af
firmẽ. An ꝓterea herbarũ potentiã: ⁊ vtutes eaꝝ ois adi
mes: Neqz aliquã dabis: quã sanãdis morbis ydoneam
putes: Ceteruz dic (sodes) Fabelle iste tuc Anne diuino
huic muneri qd simile cõtinent: An vero ꝑter voluptariũ
quiddã ⁊ qõ auriculis molliorib⁹ solũmõ pruriat: cisipsis
quicq̃ supsit: AV. Uideo quorsum euadas q quom exte-
riora cõsideres: de ijs q̃ interius sunt: nihil omno pẽsi adhi
bes. An enim nõ audisti aliqũ fabula si exterius iuspiciat ni-
hil derisibilius si interi⁹: nihil ad rõnem apti⁹: LAE. Au
dui: Uerũ q id fiat nunq̃. Tu igit q poetice patrocinũ ti-
bi vltro desumsisti: nũc ei⁹ simili explicãdi puinciã aggre
dere. Huiusqz impimis qualiter id genus figmẽti: hũane
institutionis (vti ais) in se modulũ quendã ꝑscribat. AV.
Id equidẽ volẽs primũ tũ rem tibi oẽm summatim apiaz
Tum id etiã qõ q̃ris: mor ordine nõ ingrato subijciã. Fa-
bule itaqz: quarũ nomẽ (vt Macrobius ait) falsi ꝓfessio
nem innuit: aut tũ cõciliande auribus voluptatis: aut ad
hortationis quoqz in bonã frugẽ gr̃a repte sunt. Audituz
mulcẽt: veluti Cõedie quales Menãder apud grecos:
cinsue imitatores agẽdas dederũt: vel argumẽta fictis ca
sibus amatorũ referta: qbus vel multũ arbiter se exercuit
vel Apuleiũ nõnunq̃ lusisse miramur. Hoc totũ fabulaz
genus: qõ solas auriũ delitias ꝓfitetur e sacrario suo in nu
tricũ cimas sapiẽtes eliminãt. Ex ijs ãt q̃ ad quendã vtutũ
spẽm intellectũ legẽtis hortẽtur: fit seõa discretio. In qui-
busdã enim ⁊ argumentũ ex ficto locat: ⁊ ꝑ mẽdacia ipe rela
tionis ordo contexit: vt sunt ille Esopi fabule: elegãtia si-

ctionis illustres. In alijs argumentũ quidẽ fundat̃ veri so
liditate: sed hecipsa veritas ꝑ quedã cõposita ⁊ ficta ꝓfer-
tur: s ⁊ hec narratio fabulosa dici nõ fabula: vt ea que ab
hesiodo: ⁊ orpheo de deorũ ꝓgenie actuue narrantur: ⁊ q̃
mystica pictagoreorũ sensa cotinent. Unde ⁊ nõ incõgrue
poeticã diffiniuit q ait. Poetica est sicte vereq3 narratio-
nis ꝯgruenti Rithmo vel pede cõposita metrica structura
ad vtilitatẽ voluptatẽq3 accõmodata. Huius ꝓfessores:
ꝑ rerũ verietate varia esse genera carminũ amplexi sunt.
Quidaz enim heroũ gesta adnotabãt: ⁊ heroi dicebãtur.
Quidã res lugubres ⁊ tristes: vt Elegiographi. Alij in
carpãda mortaliũ vicia aĩos intẽderunt: vt Satyrici. Alij
aduersas regũ fortunas miserabilesq3 eoꝝ exitus discribe
bant: vt Tragici. Alij priuatos hoĩum casus ⁊ domestic⁹
actus obibãt: vt Comici. Alij deoꝝ heroũq3 laudes pu-
gilũ victores. Amores iuuenũ Sodalitia equaliũ decãta-
runt: vt Lyrici. Alij fabellas humiles que tñ occulto sub
tegmine aliquid moralitatis suggererẽt: vt Apologetici.
Verum qm̃ hec tibi cognita esse nõ dubito: qd̃ ⁊ vulgaria
sint: ⁊ quotidiano quasi vsu ꝯtrita reliquũ mihi fore video
qualiter eorũ qd̃libet hũane institutiõi cõducat ostendere.
Neq3 eni fi singula hec diligẽtius expẽdas: te adduci ali-
qua rõne existimẽ: vt diuinos hos vates: temere: ⁊ nullo
rõnis impulsu: in hec scribẽda incidisse credas: vt sup̃ insti
tuẽdis mortaliũ animis: nũ quicq̃ pẽsi ⁊ ꝯsilij adhibuisse.
Preterco igit̃ q̃ de singulorũ istoꝝ carminũ auctorib⁹: va
rijs disputationib⁹ iactãtur. (Nulla siquidẽ sup̃ eo alter-
catio inter nos vertit̃.) Inuẽtionis solũmodo cã: ⁊ qd̃ pri-
muz ad talia scribẽda aĩos vetustioꝝ adegerit (qm̃ i eo oĩs
nr̃a cõtentio est) enarrãda videt̃. Ut itaq3 ab eo potissimũ
exordiar: in quo Maronis nr̃i poetarũ oĩum absq3 cõtro-
uersia ꝑncipis virtus vel in primis emicuit. Videt̃ ne tibi
quum opus heroicũ suscepit: aurib⁹ studuisse solũmodo:

neqz in Enea vel priucipē clementissimū exp̄sisse: vel opti
muz impatorē? Quid qd oium q̄ recitat: eā ꝓprietatē emu
let: vt nō aliud affinxisse videat: quā ex singuloꝝ naturis re
colligas. Hinc diuersarū (vt Macrobius ait) Inter He
roas suos ꝑsonarū magnificatio: hinc deorū interpositio.
hinc auctoritas fabulosoꝝ: hinc affectuū naturalis exp̄ssio
hinc monumentoꝝ ꝑseeutio? hinc ꝑabolarū exaggeratio:
hinc terrētis orōnis sonitus: hinc deniqz rerū singulaꝝ cū
splēdore fastigiū conspicit. Quid multa? Duz historiā fa
bulosam cōplectit. Ita tñ sui vbiqz sitis est: vt nō alr atqz
ipse comētus sit: rem gestā fuisse credam⁹. Quapropt nō
est cur existimes diuini hui⁹ carminis maiestatē ꝑperaz su
sceptā. Tot eni fere secretiorū mysteriorū cōtinet: quot hz
vba. Neqz quicq̄ est: qd nō aut e phia: aut sacrorū rōne:
aut ātiqua historia aliqua: eruisse inueniat. Quid Elegio
graphi? Nōne manes mortaliū cōtentionis amoris ipa-
tientiā: eiusqz iugū intolerabile: mira quadā carmis facili
tate describūt? Ita Tragici dū fata regū ⁊ potentioꝝ in fe
lici exitu cōcludunt: qd nobis aliud: p̄terq̄ rerū hūanaruz
instabilitatē: fortuneqz in ijs p̄dominātis aleā ⁊ ludū su-
bijciūt: Unde Eurypides Archelao rege impēsius orāte
vt de eo Tragediā ꝯponeret: rēnuisse dr. Deosqz imorta
les orasse ne qd tragedia dignū ipsi vnq̄ accideret. Quid
Comici? An eni mediocre hūane institutiōi id mun⁹ existi
mas? Ex quo (aut Apuleius ait) ⁊ sales multos: argumē-
ta lepide inflexa ꝑsonas reb⁹ cōpetētes: snias vite cōgruē-
tes: nec eo min⁹ Lenones ꝑiuros amatores feruidos ser
uulos callidos parasidos edaces parētes tenaces meretri
ces ꝓcaces repias? Quid Satyrici? Quos ⁊ ipsos e veti
Comedia emanasse ferūt. Uel eni quū i vitia hūana acri⁹
descuiūt: aliqd eisipsis quas refers auriculis idulgēt? Quid
Lyrici? Nōne quom ludes heroū ⁊ iltustriū viroꝝ Amo
res Ludos Conuiuia ⁊ Sodalitia referūt: nō modulos
suus ita cōponūt: vt eis mortaliū aios: vel ad vehemētiaz

vel lenitatē deflectāt? Tāta oli apud grecos existimatiōe habiti: vt Themistocles grauissim⁹ ille phūs: qō lyrā in conuiuio recusasset: indoctior sit hitus. Quid Apologetici? Nūqd eni fabulis ijs quas isti ob vocabulū despiciūt: nō legim⁹ icitatos insano furore hoīes fuisse sedatos: ⁊ in mā suetudinē pstinā reductos? Quēadmodū Dēmiū Agrippam Romulidā illū grauissimū fecisse oli pditū ē. Is eni quom pplus roman⁹ a pūbus desciscēs: in sacrū mōtē decessisset. diuitiusqz in eo reuocādo frustra e laborarret: ad vnicū tandē istud ac solū psidiū conuersus Apologetico ⁊ qdem lenissimo eū reduxit. Uerū alti⁹ qddā ē: quo te aduc pmi existio: dū nihil aduc ex āplissima fabellarū supellectile? qbus oia volumia nra referta inclamitas: retuleris vt q rerū capita audieris solūmō? Quapter nisi tāto vborū suggestu defatigat⁹ sis oino: magisqz fortasse ac magis cō fabulatiōe istec nra ingrauescas: in quarūdā fabellarū rōes discutiēdas nō ab re nra fortassis descēderē. Eas.n.nō tā opēpciū existio rpetere: q̄ iucūdū audire. LAE. Istuc qdē vt facias: ⁊ h⁹ē tpis ⁊ si āpli⁹ q̄ras: tue ēt pfessiōis ita vt si alr accidat: nihil oino eorū q̄ pollicit⁹ fueras: pstitisse videare. AV. Faciā itaqz qō piti opifices solēt: qvt artis sue fidē faciūt: quū difficiliora q̄dam exhibēt: nihil vlteri⁹ ad artis integritatē ab se regri patiunt: sic ego quom difficiliores tibi fabellas: ⁊ q̄ nulla certa rōe cōmēte videtur: breui quarūdam synodo explicuero: ita reliquarū rōes insinuabo qad nihil vlteri⁹ desiderare te certo cognoscā. LAE. Id si feceris: nōmodica hercle me cura leuaueris: sz vide ne dū illustrare rē cupias eā fabulosā magis ñ coherētib⁹ pbe reb⁹ efficias. AV. Tāq̄.s.nō videā q̄ cū mihi sit ꝓmo aut rōib⁹ qbusdā friuol iduci te posse psidā. LAE. Recte ais. Nā ad ea q̄ dices: vel Argo pspicatiorē inuenies: sed pgesis iam (amabo) totū id quodcūqz est fabellarū explicare. AV. Faciam qō iubes. Ita tū vt ab Joue quēadmodū poete aiūt principiū sumat. Quid eui p Jouē quē oibus pesse volūt:

aliud intellexerim⁹: quā aiam quandā mūdi: ⁊ vim vniū-
salem: vñ vite sue oia originē ⁊ principiū trahāt. Subijciē
te mox poeta Jouis oia plena. Hui⁹ patrē Saturnū: q̄tū
Mythici fictionib⁹ varijs distrahūt: in tantuz physici ad
quādā veri similitudinē varijs nature obfuationib⁹ reducūt.
Hūc enī pollucis siue Celi filiuz aiūt. Intelligi ꝗm Ma-
crobiū volētes: quom chaos esset tpe nō fuisse. Siquidē tē
pus ē certa dimēsio: q̄ ex celi cōuersione colligit. Chronos
igit. i. Saturnus Celo pgenitus pditur: vt tpis rō e celo
fluxisse noscat. Hunc etiā filios suos deuorare solitū autu-
mant: cosqz rursus reuomere: qd tps ⁊ vicib⁹ gignat sin-
gula: ⁊ ea denuo nata oia etiā cōsumat. Eundē ab Joue fi
lio regno pulsum qd aliud est: quā tpa senescentia abijs q̄
post sunt nata depelli? Falcē attributā existimāt siue qd tē
pus oia metat: execet: ⁊ incidat: siue qd oē tps in sese iterū
reuergat. Uerū qd semina rerū oium ex celo fluerēt: ⁊ vni
uersa q̄ in mūdo sunt: ex illis rursum seminib⁹ funderent.
Hinc Uenerē ex qua gignēdi ptās ex hūore deducta ē: te
sticulis celi pīis in mare mersis: editā astruxerūt. Unde ⁊
Aphroditi a spuma maris ex qua coalui denoiata ē. Sa-
turno etiā poete quattuor filios tribuūt: Jouē quē Ignez
Innonē quē aerē: Neptūnū quē mare: Et plutonē quez
terre ꝑsulem dicūt. Jouis Juno. i. aer? ⁊ soror ⁊ cōiunx dī
Soror: qr ijsdē seminibus qbus celū ⁊ aer ēt ꝓcreat⁹ ē. Cō
iunx aūt: qr aer igni suppositⁿ nō alr atqz vxor marito vi-
ideat. Neptūno rursuz tridēs tribuit qd videlz aquarū na
tura (vt fulgētius ait) triplici vtute fungat. Est enī liqda:
fecūda: atqz potabilis. Amphitrite aūt eidē vxor ꝓiungit
qd oibus elemētis aqua videat esse ꝓclusa. Amphi enī gre
ce: circū latine significat. Plutoni denīqz. i. terre ꝓserpi-
na. i. seges radicib⁹ e terra ꝓserpens: copulat. Hecate gre
ce dicta. i. centū: qd seges cētuplicē fructū q̄ terre comēda
tū sit: reddere nobis ex sese ꝓsuevit. Hāc a plutōe rapt ā

Ceres mater: q̃ gaudiũ interp̃tatur latine: Lãpadibus q̃rere fingit̃: qꝛ solis feruore: seges ad metenduꝫ maximo agricolarũ gaudio quom maturuerit q̃ratur. Unde Cererem dea etiã frugũ dici voluerũt. Sꝫ nõ minus alterius quoqꝫ dei figmẽto physice v̇itatis eruit̃ Quoꝫ Solẽ: quẽ mutato noĩe Apollinẽ dicũt: testudine insignẽ reddere nitunt̃ ⁊ pharetra. Qd̃ is. s. ⁊ salutis auctoꝛ creditus fuerit ⁊ morborũ. Hinc nãqꝫ est. qd̃ medicine eidẽ deo ptãs etiaꝫ tribuit̃. Inuentũ eni (inquit apud Ouidiũ) medicĩa meũ est opifexqꝫ ꝑ orbẽ dicoꝛ: ⁊ herbaꝝ subiecta potẽtia nobis est. Ex quo ⁊ duo noĩa circa singulos istos effectus: ꝓprijs enũciationibus accepisse etiã ꝑspicitur vt grece ⁊ dictus sit ⁊ alterũ a sanãdo ab ĩmittẽdo ⁊ feriendo alterũ. Quũ (vt Macrobiꝰ ait) Uirgines quoqꝫ Uestales: Apollinẽ religiosius cõprecantes: nõ aliter eũ atqꝫ ita indigitasse ferãtur Apollo Medice Apollo Pean. Quin ei currũ simil̃r quadrigariũ tribuũt: vel qd̃ quadriptitis tp̃ibus annuũ spaciũ ꝑagat: vel qd̃ limite quadrifido: diei spaciũ ꝑcurrat. Equis eius ex hac rõne noĩa etiaꝫ imponẽtes. Primꝰ nãqꝫ Erichtreus ex greco ruber ĩterpretat̃ qd̃ Sol matutino lumine rubicũdus exurgat. Secundus Acteon. i. splendẽs: qd̃ tertie diei hoꝛe insistẽs: lucidioꝛ effulgeat. Tertius Lãpos qd̃ vmbilico diei ecentricum circulũ cõscendat. Philogeus quartꝰ: q amãs terrã interp̃tatur: qd̃ ad occasum v̇gens ꝓcliuioꝛ terre incũbat. Sed ⁊ Admeti regis armẽta pauisse tradit̃ qd̃ lumĩe ⁊ virtute sua (vt philosophi dicũt) oĩa quecũqꝫ terra ꝓcreat: fouere ⁊ pascere noscat̃. Diuinationis rursus deꝰ asserit̃ siue qd̃ obscura oĩa manifestet siue qd̃ ortꝰ sui ⁊ occasus orbita: euentuũ futuroꝛũ effectus varios p̃signet. Pretereo que vel de libero p̃re: nõ dissimili rõne cõmenta est antiq̃tas: vel de marte mercurio Esculapio vel hercule: qd̃ ea Macrobius (vt pleraqꝫ oĩa) diligẽtissime cũ latinoꝛũ: tuꝫ gre

corũ obseruatiõe pdiderit. Ea singula in Solis vim atqz
naturã reuocãs: vt.s.nõ aliꝰ existimãdꝰ sit Mars q̃ Sol.
Non alius Mercurius Esculapius Serapis Hercules
Neqz enĩ tpis huiꝰ est ſmone istoc illoto ⁊ extẽporaneo:
oia illa velle cõplecti ad q̃ et sacrorũ rõ adducẽda: ⁊ vete-
res grecorꝫ historie altius repetẽde forẽt. Sz ⁊ ad alia nõ
minus ãhelat oõo: vt videlz deorꝫ mysteriis õmissis: in ijs
potius q̃ hũanis actibus cõstant e laboremus: ne dũ supa
illa familiariꝰ quã equũ ẽ disqrimus: ipsorũ gloriã icõdita
quadã (qd̃ aiunt) relatione minuamus. Suffecerit enĩ hec
qualitercũqz delibauisse. Ut tã ab instituto nr̃o nõ disce-
damus. Consilium est quarundã fabellarũ allegorias ita
demũ subijcere: vt qd̃ ex alijs cruere debeas istorũ obser-
uatione nõ difficile ĩmo v̊o ad oculũ sicuti dici solet tibi suc
currat. LAE. Pergesis: nihil interpello. AV. Omittо
Giganteã illã plem: qd̃ eam fabulosaz esse oino: nequaq̃
existimandũ sit quũ lr̃e sacre Gigãtes sup terrã aliqũ fuis-
se. Instrumẽti veteris libris euidẽtissime tradiderit. Quã
uis ex eo tã si id lubeat cõfidentie hũane molẽ a dijs ĩmor
talibus repressam colligere possis. Quid Thiresie comẽ-
tum? Nõne sũmo artificio: sapiẽtissimo cõsilio ĩmo e me-
dia (qd̃ aiunt) philosophantiũ porticu erutũ pspicit? Quõ
quattuor tpõrum anni naturas: subtili hoc inuẽto distinuis
se ppriis naturis noscat. Sz aduerte ad id obsecro Thire
sias quom in duos serpẽtes casu incidisset: eosqz quõ vna
cõmiscerent: virgula quadã quã forte tenebat pstrinxisset:
in femineũ sexũ subito ꝓuersus fingit. Lapso tandẽ aliquã
tulo tpis interuallo: quom duos illos serpẽtes denuo cõ-
misceri vidisset: eosqz iterũ virga pstringeret: rursus ĩ ma
rem redijsse putat. Quodã v̊o tpe quom Jupiter ⁊ Juno
de amoris qualitate certamen inijssent. Mulieris ne libi
do in cõcubitu maior: an maris videret? Jpm Thiresiaz
eius rei arbitrũ cõstituerunt: vtpote q vtrũqz in se sexũ exp

tus fuisset. Isqz quom sniam ꝑ Joue dixisset feminas in amore sex vncijs viros ꝑcellere. Tres etenī vncias viris tribuit: femis v̄o nouē. Indignata Juno: Thiresie oclos ⁊ lumē ademit. Eiꝰ tñ Juppiter mistus: Diuinādi piciā in vicē ꝯcessit. Quid autē Thiresias est: si vel nois interp̄tationē videas quā estiua pennitas. Ergo ex verno tpe qd̄ masculinū ē: qr ex eo clausura soliditasqz sit germinū dum coeūtia ad fetū aīantia viderat: eaqz v̄ga. i. feruoris estu ꝑcusserat: in femineū sexū. i. estatis tenorē cōuersus dr̄. Jō enī (vt fulgētius ait) Estatē in modū femīe finxit antiqtas qd̄ oīa eo tpe patefacta: fetura quadā suis emergūt folliculis: ⁊ tanq̄ e mr̄no quodā aluo ꝓdire ꝑspiciant. Ceterꝫ qr duo ꝯcipiēdi sūt tpa Veris. s. ⁊ Autūni. Iterꝫ ergo postq̄ conceptionē Autūni ꝑstringeret: i masculā redit imaginē Autūnus enī ita oīa masculino ope astrigit: vt ⁊ venas arborū claudat: ⁊ vitalis succi adipē iutra corticis rigorē obturet. Talis itaqz duobꝰ dijs. i. duobꝰ elemētis arbit̄ q̄rit̄ Igni. s. ⁊ Aeri: de gemīa amoris rōne certātibus iustāqz sniaz ⁊ verꝫ ꝓfert iudiciū. In fructibꝰ siquidē ⁊ germinibꝰ dupla aeri q̄ igni suppetit materia. Aer eniz ⁊ maritat in glebis: ⁊ ꝓducit i folijs: ⁊ grauidat i folliculis. Sol v̄o maturare tm̄mō nouit i granis. A Junone igit̄ oclorꝫ bñficio priuat̄: vel qd̄ hyemis tp̄s aeris nubilo nigrescat: vl̄ qd̄ isita vis caloris: hiemis vehemētia caliget. A Joue v̄o diuinādi picia donat̄ qd̄ bruma dū occultis vaporibꝰ germis mām ꝯtinet quasi quādā p̄sciētiā future fertilitatis i se p̄sagit: sz sentis ne q̄so vl̄ mō mysterij huiꝰ poetici fidē: vl̄ obturato aduc aīo istituti huiꝰ religiōez irrides: LAE. Et sentio ⁊ obstupeo verꝫ i eo qd̄ cepisti ꝑsta. AV. Nisi id longiꝰ sit: id eqdē volēs qñqdez me iā alqd i te effecisse cognoscā. Vereor tñ ne si seriē hāc latiꝰ explicē: nō vniꝰ diei opꝰ suscipiā sz multorꝫ. LAE. Iniqor es q̄ putarē q dū ꝓuiciā hāc tāto calore suscipis nūc vbi cām i victoria positā vides: vsqz

adeo intepescis. AV. Immo quo magis hec tracto: tanto vt tibi oīa fideli⁹ explicent firmius insisto. Hinc enī est qd̄ verear ne dū amplā hāc ꝓuinciā ingredior: Labyrinthuz vnde vix exeūdi facultas posthac det: ipse mihi contexam. Verū ausculta iam iterū oro. Atqz ad lepidā hāc fabellā paulisper te etiā accōmoda. Gorgoneos enī tibi angues explicare conabor. LAE. Age vero. Libētius enī auscultē. AV. Tres apud Gorgadē insulā oceani sorores celeberrimis poetarū monumētis sepi⁹ nō dubito legisti. Euryalem: Stēnionez: ⁊ Medusam. Inter quas Gorgo Medusa: q̄ maior natu fuerat: regnū p̄ris qd̄ hereditario sibi cesserat: colēdo fructificādoqz intantū auxerat: vt potētie eius opinio: totū viciniā in admirationē stuporēqz quodāmodo cōuerteret serpētinis crinib⁹ iō obnupta: qd̄ miro astu ⁊ prudētia hec singula admistrarat. Regnū itaqz ei⁹ opū magnitudine celebre: quom perseus nautico appatu instructo: aggressus fuisset. Eo tandē Minerue. i. prudētie ope: breui supata Medusa ⁊ enecta: potit⁹ est: oēmqz Meduse thesaurū sue ditioni subiecit: vnde ⁊ caput Meduse a poetis sustulisse fingit: hoc est vniuersam Meduse substantiā quā mirū in moduz auxerat asportauisse. Hinc Atlātis regis Mauritanie regnū īuadēs Gorgoneo illo capite. i. diuitijs: eousqz angustiarū Athlantē cōpulerat: vt in montē quendā fugere eoqz tuēdi sui cā secedere fuerit coactus Inde fingētib⁹ poetis in montē eū fuisse cōuersum De sanguie v̄o Meduse pegasus alat⁹ ob id ꝓdijsse fontēqz hyppocrine poetis celebrē ⁊ musis vngula pedis eruisse refert qd̄ fama volucris q̄ eam rem lōgē lateqz diffuderat scriptores etiā ꝑmouerit: vt eam litteris posteritatiqz mandarēt. Eam nāqz materiā mox poete suscipiūt: ⁊ vt rem cōtinuo aliquo figmēto obuestiāt: in hāc quā audisti fabulā transfigurat. LAE. Mira refers. AV. Quid v̄o poetas phetōta finxisse credideris nisi impitioribus: regni

ꝛ impij habena snō temere cōmittendas esse. Exitio enīz maxīo futurorū: si qd tales q alijs presunt: incōsideratius aliqñ labant: veluti hic q currus patrij inexptus: ꝑcipicio suo nō sibi solū: sz magne orbis parti peccauit. Ut eni imperio nihil magis ꝓficit q̄ optim⁹ ꝑnceps: ita stulto ꝑncipe nihil ꝑnitiosius existimandū est. LAE. Katolicā sniam narras. Quid eni est qd infinita pene regna subuertit: q̄ luxus īmoderatior: talisqz in ꝑncipibus imprudētia? AV. Cognoscis itaqz quale diuinis illis vatib⁹ fuerit ingeniū. Que rerū oīum cognitio. Quale in excogitādo acumen: q nō solū hec q̄ quotidiana cōsuetudine tractam⁹: sed terrā sed celū sed naturā deniqz oēm: ijs mendaciorū (vt sic dicam) finib⁹ ꝑscripserūt. Quin studia etiā hūana tāta subtilitate cōplexi sunt: vt mihi nō satis aliqñ admirari queaz: vñ diuinis ijs ingenijs tāta rerum oīum copia successerit. Qd vel vna etiā hac fabula si diligētius attēdas aīaduertes. Acteon filius Aristhei. Quom die quodā venatiōis gr̄a quodā in luco oberraret. Neqz sibi quonā in loco eēt ꝓbe ꝯstaret: casu in dyane conspectū incidit. Eāqz quū lauantē lauacro nudā cōspiceret: indignatiōe dee in Ceruū ꝯuersus: morqz a canib⁹ ꝓprijs discerpt⁹ ac morsib⁹ eoꝝ fingit deuorat⁹. Quidnā nobis aliud hec fabula suggerit quā Acteonē venatiōe summo studio deditū fuisse. Is tñ quom ad maturā ctatē ꝑuenisset venatiōisqz varia ac multa ꝑicula: ꝛ nudā (sicuti aiūt) studij sui rōnem sibi obiecisset: in ceruū. i. timiditatē quandā cōuersus (est eni ceruus aīal timidū ꝛ fugax) venationē deseruit. Sz dū ꝑiculuz venādi fugeret: affectū tñ canū nō deseruit. Uerū dū eos pascendo impēsius aleret: oēm pene quā reliquaz habuerat substantiā āmittit Anne vel ista saltē fabella: poetice scitatem cognoscis? Aut plura aduc inest ipsarū fidē: ꝑ alias ēt fabellas exigis? Sz tenes iam vt opinor satis suꝑqz: poetas nr̄os nec fabulosos esse oīno vt existimaras. Neqz ita

omnis cõsilij vacuos: vt nõ cogitarint quorsum hos suos labores ⁊ vigilias: aciẽqz ingenij sui defigerent. Quapropter si quid aduc i aio est quod ambiguitatis tibi aliqd pariat: id explica liberius. Neqz enim prius inde discesseris: q̃ aliquid huius tue in poetas seueritatis remittas. LAE. Non paruũ (edepol) hac tua hodierna disputatiõe: aio meo scrupulũz eremisti: vt q̃ nullatenus psuasum mihi iri posse existimaraz: id genus hoiũm tantis rõnibus ad talia scribẽda motos fuisse. Ucz vnũ aduc supest: qõ ꝑter oẽm rõem a poetis comentũ esse reor: esse. s. iferos nescio quales: in q̃s manes ipsi descẽdãt: ⁊ i his Letheũ Stygẽ Cocytũ Acherõtẽ Norqz Sisyphũ etiã Jrionẽ: Belides: Pelopẽ ⁊ Tãtalũ. AV. Deciperis nõ modicũ o Leli: q̃ ista poetas frustra finxisse credas: in qbus penitissime ⁊ itime phie rõnes existũt: vt in illis ẽt q̃vel de Joue Apolline Nereo Plutone: vel mille huiusmõi tradũt. Tũ ne vel in eo aliquẽ aduc scrupulũ habeas: hũc tibi ꝑ virili etiã excutere conabor. Quid enim poete aliud iferos esse voluerũt quã ipsa corpa: qbus iclũse aie carcerẽ fedũ tenebris: horridũ sordib⁹ ⁊ cruore patiunt. Hoc aie sepulchrũ. Hoc dytis ocaua. Hoc inferos vocauerũt. Et oia q̃ illic esse credidit fabulosa psuasio: i nobismetipsis ⁊ i ipsis hũanis corpibus assignare conati sunt. Obliuionis fluuiũ nõ aliud asserentes: q̃ errorẽ aie: obliuiscentis maiestatẽ vite prioris: qua anteq̃ in corpus detruderet potita est: solaz q̃ esset in corpe vitã putãtis. Nam si aie memoriã rerũ diuinaꝝ quarum in celo erãt cõscie: ad corpa vsqz deferrẽt: nulla inter hoies de diuinitate esset dissensio: sz obliuionẽ quidẽ oẽs hauriũt: alie magis: min⁹ alie hinc est qõ q̃ apud Latinos lectio: apud grecos vocat repetita cognitio: qr quem vera dicim⁹: ea recognoscim⁹ q̃ naturaliter noueram⁹. Pari interp̃tatione phlegetontẽ Ardores irarũ ⁊ cupiditatũ putarũt. Acherontẽ qcqd fecisse dixisse ve penitet Cocytũ:

quicqd hoies in luctũ lachrymasqz cõpellat. Stygem: qe
quid iter se hũanos aios in gurgitẽ mergat odioꝝ. Ipsam
quoqz penaꝝ descriptionẽ: de ipso vsu cõuersatiõis hũane
sumptã crediderũt. Vulturẽ iecur imortale rodentẽ nihil
aliud itelligi volẽtes: q̃ tormẽta cõscie: obnoxia flagicio vi
scera interiora rimãtis: ⁊ ipsa vitalia: indefessa admissi sce
leris admonitione laniãtis: sempqz curas (si reqescere for
te tẽtarint) excitãtis: tanq̃ fibris renascẽtibus inherẽdo.
Nec vlla sibi miseratiõe parcẽtis: lege hac: qua se iudice
nemo nocens absoluit: nec de se suã põt vitare sentẽtiam.
Illos aũt epulis ante ora positis: excruciari fame: ⁊ media
tabescere: quos magis magisqz acqrendi desideriũ: cogit
presentẽ copiam nõ videre: ⁊ in affluẽtia inopes: egestatis
mala ipsa vbertate patiũtur: nesciẽtes parta aspicere: duz
egent habẽdis. Horatio etiã in sermonib⁹ dicẽte Tanta-
lus a labris siciẽs fugiẽtia captat flumia. Quid rides? mu
tato noie de te fabula narrat Cõgestis vndiqz saccis idor
mis inhians: ⁊ tanq̃ parcere sacris cogeris. Illos rursum
radijs rotarũ pẽdere districtos: q nihil cõsilio p̃uidentes.
Nihil rõne moderãtes. Nihil virtutib⁹ explicãtes: seqz
⁊ act⁹ suos oẽs fortune ꝑmittentes: casib⁹ ⁊ fortuitis sepe
rotãtur saxũ ingẽs voluere: inefficacib⁹ laboriosisqz cona-
tibus vitã terẽtes. Atraz filicẽ lapsurã semꝑ: ⁊ cadẽti simi
lem illorũ ceruicib⁹ iminere: q arduas ptãtes: ⁊ infaustaz
ambiunt tyramidẽ: nunq̃ sine timore victuri: ⁊ q cogẽtes
subiectũ vulg⁹ odisse duz metuãt: sꝑ sibi vident exiciũ qd
merent excipe. Vrnas ꝯtinuo aque haustu illis ianes sꝑ ef
fluere: q nimia fortũe cupiditate hiãtes: nulla vnq̃ bonoꝝ
affluẽtia explent. Veꝝ hacten⁹ ista: sz aduc ne obsecro scru
pul⁹ aliqs mẽti tue infix⁹ iheret: LAE. Paru⁹ admodũ.
AV. Dic sodes. LAE. paru⁹ ꝓfecto verũ receptui canẽdũ
puto satis nãqz diu te disputatiõe istec nr̃a detinui qn ⁊ nu
becula q̃ aduespascẽte iã sole exurgit. Vereor ne p̃usq̃ do

multionē capessamus: nos largiore hymbre aspgat. AV.
Et caumate etiā si lubet nō me tñ prius inde auelles: añq̄
hocip̄m quicqd id sit qd̄ in aīo tibi ē mihi apias. LAE. Et
tui ⁊ hospitis: quē suspēso in terrā naso stertentē audis: ra
tionē hr̄e voluerā. Sz quū in teip̄m iniquus sis: tum etiā
si in ꝓlixiores ſmones te ꝑtraxero: tibi ipsi ascribes. AV.
Apud Leguleos legisti nō dubito: dānum qd̄ qs sua cul-
pa sentit ipsi dz nō alij iputari. LAE. Qm̄ igit̄ ita vis. Hoc
etiā tanq̄ appendicē quendā huic nostre disputationi adie
cero. Quid sit: qd̄ quū poete īstituēdis morib⁹ hūanis: tm̄
sicuti ais ope ⁊ studij impēderint: in obscena tñ ⁊ q̄ castio-
res aures difficile ꝑferant: frequētius dilabant̄? Quietiā
quom aliqñ in eiusmodi poetarū lectionē inciderē in tantū
eorū obscenitate offensus sum: vt nihil in vita a bonis mo
ribus alieni⁹ existimarim. AV. Euenire nō potuit o Leli:
quin in tāta ingeniorū vbertate: p̄ter phas licētiosiores ēt
quidē emergerēt. Nā vt segetes secūde ⁊ vberes nō solū
fruges: sz herbas etiā īfundūt frugib⁹ inimicissimas. Ita
poete dum ꝓuatis affectib⁹ ducunt̄: ab ijs q̄ honesta sunt
nō modicū qñqz aberrāt. Uerū si hec oīa cōpenses: plura
semp in ijs imitāda q̄ reijciēda inuenies: dū oē id qcqd ē
carminū obsceniorū: no nisi iu vitia hūana occultius laces
senda: ferat̄ Marciale nr̄o ad Numaciū Galluz dicēte.
Hūc seruare modū nr̄i didicere libelli: parcere ꝑsonis: di
cere de vitijs. Adde id etiā qd̄ peculiari quadā licētia poe
tis carmīe lasciuire ꝑmissum sit: quo nec phos quidē seue-
riores abstinuisse dicere audeas: si vel platonē Solonem
Diogenē vel Stoice secte conditorē. Zenonem euoluas.
Quorū vita tāto sanctior reputabat̄: quāto aptior. Tāto
cōsumatior: quāto simplicioribꝰ ⁊ leuioribꝰ qñqz vite mo
tibus affecti repiebant̄. Nos itaqz quos Crassa Miner
ua dedecet: ⁊ quos meliore luto (vt ille dicebat) deus ef-
finxit: nō patiamur obsecro obstrusa esse hec adyta sacroꝝ

poematū: sed: sed q̄tum p phiam licebit: reliquū oē tpis eisipsis impēdamus. Nullū nos ociuz p̄ter istud occupet: nulla voluptas: oia cōmercia cū Musis agitētur. Ita studijs nr̄is famā ⁊ gloriā Elio. Euterpe delectationē. Talia fecunditatē. Melpomone meditationez. Terpsichore vim. Erato Amorē. Polymnia memoriā. Urania decorem calliope gr̄am ꝓprio queqz munere copiosius suppeditet. LAE. Uideor mihi nescio quos calores dum ista cōmemoras cōcipe. AV. Diuinos puta. LAE. Existimo hercle. AV. Ita est vt ais. LAE. Quin ergo ab hac disputatione iam tandē desistim⁹? Atqz castissimū hūc musarū cetū carmine aliquo festiuo salutam⁹?

AV. Saluete o nimium celebres Aganippidos vnde.
Tuqz nouena cohors.
LAE. Saluete o nimium faciles docteqz sorores.
Alma Jouis soboles.
AV. Uos agitis placidos per amena silontia cantus.
Munere perpetuo.
LAE. Uos nutriunt teneris Phebi certamina neruis.
Carmine blandidulo.
AV. Efficite vt nitidos libemus parciter amnes
Fontibus Aonijs.
LAE. Indeqz festiuis iungamur nos quoqz pratis.
Lusibus ingenuis.

Finis:

Augustinus Olomucensis. Andree Stiborio. Canonico Olomucensi Avunculo suo. S. P. D.

Non me latet Andrea Stiborí amice beneficentissime complures futuros: qui presens hoc meũ consiliũ graui⁹ quã res ipsa mereat interpretabũtur. Quiqz id qd ad me modestissime simul ⁊ sanctissime susceptũ est: iniqui⁹ quã phas sit vel arrogãcie vel temeritatis cuiusdam insimulabunt: quod videlz ea tẽpora que audiẽdis potius alijs impendere debuerim: nouus quidã tyro: scribẽdo mor consumpserim: ⁊ qui primos virĝdum optimarũ artiũ fructus delibauerim: ita repẽte a Pictagoreo illo silentio: in platonicum istud certamẽ aspirem. Insani ij rerum estimatores: qbus nihil ardui ob innatã animi imbecillitatẽ obtigis. Sed apud quos sola maledicẽtia pro virtute est: sola macies pro sanitate: ⁊ vt diuus Hieronymus ait: sola etiã pro sanctitate rusticitas. Non est tamẽ vt eorum vel maledictis vel stultis ijspsuasionibus aliqua ex parte cõmoueri me putes: vt nõ magis apud me rõnes mee valeant: q̃ talium vana ⁊ iners opinio. Non magis graue tuuz ⁊ sapiens iudiciũ: qui in omni laudis virtutũ ⁊ doctrinarũ genere versat⁹: hec in me nõ cõmendas modo: sed adamas etiam atqz miraris: q̃ illoruz friuola ⁊ inanis obiurgatio? Au enim ꝓterea quod stilo aliqd impẽdimus: alia studia que lectione optimi cuiusqz auctoris cõsequimur: aut curamus minus: aut oino etiam negligimus? An eo minus audiendis ꝑceptoribus damus? Sed cur nõ plurimis curis horas partiamur? quom ꝑsertim (vt preclare Quintilianus ait) Et reficiat aĩos ⁊ reparet varietas. Contraqz sit aliquanto difficilius in labore vno ꝑseuerare. Cur non idem agricolis suademus ue arua simul ⁊ vineta ⁊ oleas ⁊ arbustũ colant? ne pratis ⁊ pecoribus ⁊ hortis ⁊ aluearib⁹ accõmodant curam? Cur ipsi aliquid forẽsibus negocijs:

aliquid desiderijs amicorũ: aliquid rationibus domesticis: aliquid curę corporis: nõ nihil voluptatib⁹ quottidie damus: qui aliqua istarũ rerũ: satis quidẽ defatigari possimus: Sed nesciũt Joyli isti impuri quãtum prestet ingenij hęc vicissitudo: quãtum cõmodi afferat grauis hęc scripti exercitatio. Quod quia nesciũt: ex Cicerone saltem cuius hęc verba sunt addiscãt. Caput (inquit) est: quod aut vere dicam minime facimus (est enim magni laboris: quęz pleriqz fugun⁹) quãplurimũ scribere Stilus opimus ⁊ p̃stantissimus dicẽdi effector atqz magister est. Nam si subitam ⁊ fortuitã orationẽ cõmẽtatio ⁊ cogitatio facile vincit. Hanc ipam pfecto assidua ⁊ diligens scriptura superabit. Omnes enim siue artis sint loci: siue ingenii cuiusdam atqz prudẽtie qui modo insunt in ea re de qua scribimus: inquirentibus nobis omniqz arte ingenij contẽplantibus: ostẽdunt se ⁊ occurrũt: omẽsqz sentẽtie: verbaqz oia que sunt cuiusqz generis maxime illustra: sub acumen stili subeant ⁊ succedant necesse est. Sed placeãt sibi insignes ij iudices hac sua argutatione dum se vetera tantũmodo mirari iactant: recẽtia vero omnia obijciant. Et dum ipsi nihil eorũ assequãtur que reprobant: difficultatis istius (vt Quintilianus ait) patrocinia: segnitie pretexãt. Ueruz illis quidẽ gratulemur: sine labore: sine ratione: sine disciplina disertis. Nos ecõtrario quãdo aliquid bonarum litterarũ consecuti sumus: inquirẽdo scribẽdoqz ocium nostrum consolemur. Et dum tibi reliquisqz viris virtute ⁊ doctrina prestantibus: hac nostra lugubratione nõ despliceamus: sannones illos naso crispãti: quantũlibet rideãt vicissim etiã derideamus. Satis nobis fuerit: si eas Reuerẽdissimus Uratislauiensis Antistes: cuius eas nomine emisimus: nõ reprobet. Si Udalric⁹ de Rosis. Si Bohuslaus de Hassenstein. Si Ladislaus de Bozkouis inter pceres Regni Boemie tuz latinaz tũ grecarũ lr̃arum pitissimi.

Si Joãnes deniqꝫ meus Oppaniẽsis: inter primores ciuitatis Olomucẽsis: senator optimus: quoꝝ omniũ equa virtutis atqꝫ bonarũ artium est ꝯtentio. Si illi insup quibus vlla antiquitatis cura est. De reliquis eni dicere quid attinet. Quandoquidẽ ea iam hominũ sit ꝑuersitas vt ne optime quidez dictis (vt ille dicebat) gratia referat: quin eorum maledictis ita atterãtur singula: vt vix aliquid integrum supsit quod ꝓbent ipsi. Uerũ hactenus ista. Tu eas etiaꝫ vigilias nostras amice beneficẽtissime: quãtulecũqꝫ sunt benigne ꝑlegito: atqꝫ ex eo quod primo vix dũ studiorum nostrorũ tyrocinio exegimus: meliora indies augurato. VALE. M.cccc.lxxxij.xiij. Caleñ. Decẽbr. Patauij.

Impressione completũ Anno salutis. M.cccc.lxxxiij. Caleñ. ix. april. in ora diui Pantaleonis Uenetijs.

Laus honor ꝛ gloria deo christo altitonanti.

¶ Annotãtur mende librarij negligẽtia cõmisse p singulas chartas. In quinta charta.
nouitate alique: pro aliqua. In sexta.
Egra enim: pro enim. In septima.
Deus tu Vallari: pro Bassareu.
VAL. pro BAS. VAE. pro BAS.
vini terrisqz: pro cereris. comedentẽ pro comedente.
theatris ac senis: pro scenis.
(vt Marco ait) pro (vt Maro ait) torqueis p torqueas
In octaua. vniuresus: pro vniuersus.
ex nudantis leticie: pro exundantis.
Immo vero facile: pro facile. In nona.
poetica est sicte: pro ficte varia esse pro varia etiam.
carpanda: pro carpenda. domesticus pro domesticos.
nũ quicq̃: pro nõ quicquã pseeucio pro psequutio.
hinc terrẽtis: pro torrẽtis. p̃dominants: p p̃dominãtis
ludes heroũ: pro laudes modulos suus: pro suos.
In decima. tempore nõ fuisse pro tempora.
In duodecima. totum viciniã: pro totam.
continuo aliquo figmento: pro concinno.
In tertiadecima. venatione pro venationi.
inest ipsarum fidem: pro in ipsarum fidem.
In quartadecima
segetes secũde: pro fecũde infundunt pro effundunt.
In quintadecima p amena filancia: p silentia
ibecillitatẽ obtigis: p obtigit. accomodãt p accomodẽt
In sextadecima.
quod aut vere dicam: pro vt vere dicam.
iagenij: pro ingenij. Illustra pro illustria.
oia obijciant: p abijciãt. segnitie p̃tarant. p preterant.

Preterea qõ clausulis ⁊ cõmatibus indistincte sententie: confundãtur: id nõ auctori lector modestissime: sed librarijs ipsis quorũ negligẽtia id accidit ascribes.